

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113230680
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6113230680.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej A. O., nar. X. M. XXXX, XXX XX N. N., N. X, zastúpenej JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, 811 01 Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 1.151,28 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná **m á n á r o k** na plnú náhradu trov konania od žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žiada uložiť žalovanej zaplatiť mu sumu 1.151,28 Eur s príslušenstvom z titulu dlhu zo zmluvy o úvere. Rozsudkom č. k. 10C/81/2014 - 121 zo dňa 19. januára 2016 súd žalobe v istine a časti úroku z omeškania vyhovel a v časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Neprisvedčil obrane žalovanej, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, lebo uplatňovanú pohľadávku nadobudol od Slovenskej sporiteľne, a.s., keď dospel k záveru, že nedodržanie uvedeného ustanovenia nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovanej rozsudok súdu uznesením č. k. 16Co/181/2016-153 zo dňa 29. marca 2017 zrušil. V odôvodnení uznesenia uviedol, že aktívna vecná legitimácia žalobcu závisí od preukázania, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a závery súdu prvého stupňa sú predčasné. Preto treba zistiť, či Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca žalobcu vyzvala žalovanú uhradiť dlh pred postúpením pohľadávky, a či vzhľadom na zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách žalobca preukázal platné postúpenie pohľadávky len zmluvou o postúpení pohľadávky s prílohou a oznámením o postúpení pohľadávky.

3. Súd poskytol žalobcovi možnosť preukázať splnenie podmienok § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. - či pred postúpením pohľadávky žalobcovi vyzval pôvodný veriteľ žalovanú uhradiť dlh. Žalobca uviedol, že toto ustanovenie pripúšťa úpravu vzťahov banky a klienta odchylnu od zákona a podľa bodu 19.16. všeobecných obchodných podmienok klient súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek pohľadávky na tretiu osobu. Uviedol tiež, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi nie je podmienkou platného postúpenia pohľadávky a poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov. Svoju aktívnu vecnú legitimáciu zakladá na oznámení postupcu o postúpení pohľadávky žalovanej, ktoré predložil s poštovým podacím hárkom.

4. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami strán, zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou a oznámením o postúpení pohľadávky s prílohou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj ďalšími listinami nachádzajúcimi sa v spise, pričom jednotlivé dôkazy uviedol v zápisnici o pojednávaní a zistil nasledovné:

5. Žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 12. decembra 2007 zmluvu o úvere, na základe ktorej jej pôvodný veriteľ poskytol sumu 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), ktorú sa zaviazala vrátiť s úrokom 18,4 % ročne v 60 mesačných splátkach po 44,28 Eur (1.334,- Sk) vždy k 10. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 10. januára 2008 a poslednej dňa 10. decembra 2012. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. júna 2011 s prílohou identifikujúcou postupovanú pohľadávku postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku z úveru žalobcovi.

6. Z právneho hľadiska posúdil súd vzťah žalovanej a pôvodného veriteľa ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ide i o spotrebiteľskú zmluvu (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), lebo pôvodný veriteľ vystupoval v postavení dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov) a žalovaná v postavení spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (podľa zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti). Zároveň ide o tzv. bankovú pohľadávku, lebo pôvodným veriteľom bola banka. V prípade pohľadávok, ktorých veriteľom je banka, ukladá zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v § 92 ods. 8 podmienky postúpenia pohľadávky - omeškanie dlžníka s platením aspoň 90 dní napriek písomnej výzve banky. Preto súd za účelom vyriešenia otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu skúmal splnenie uvedených podmienok.

7. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že pôvodný veriteľ oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky listom zo dňa 18. júla 2011 (č. I. 21-22 a opäť 176-177 spisu), ktorý podľa priloženého poštového podacieho hárku zaslal na adresu žalovanej uvedenu v zmluve (XXX XX N. N., Š. XX) dňa 19. júla 2011. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa listom zo dňa 18. júla 2011 (č. I 23 spisu) a pokúsil sa so žalovanou o zmier listom zo dňa 4. októbra 2013 (č. I. 32 spisu). Všetky uvedené listiny boli vyhotovené až po postúpení pohľadávky, ku ktorému došlo zmluvou zo dňa 28. júna 2011, preto súd nemá preukázané, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú uhradiť dlh pred postúpením pohľadávky. Žalobca predložil aj oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 26. septembra 2008 (č. I. 106 a opäť 178), týmto však pôvodný veriteľ žalovanej len oznámil, že správu a vymáhanie pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanej preberá na základe mandátnej zmluvy spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. Nejde o výzvu na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Navyše, doručenie tohto listu žalovanej nie je preukázané. Žiadne iné listiny preukazujúce komunikáciu pôvodného veriteľa a žalovanej žalobcu súdu nepredložil.

8. Vzhľadom na uvedené nemá súd preukázané, že by pred postúpením pohľadávky bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlhu ako to predpokladá § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z dôvodu existencie špecifickej právnej úpravy nestačí na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu predložená zmluva a oznámenie o postúpení pohľadávky, ako to bolo v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov v iných prípadoch (rozhodnutie NS SR v konaní 4Obo/210/2001) na ktoré poukázal žalobca. Skúmanie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na námietku dlžníka pripustil i NS SR v rozsudku v konaní sp. zn. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28. januára 2009, čím sa odklonil od svojej dovtedajšej rozhodovacej činnosti. Nedodržanie podmienok § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách znamená neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo takýto právny úkon je urobený v rozpore so zákonom. Tento záver vyplýva i z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozhodnutiach č. k. 13Co/346/2016-216 zo dňa 31. októbra 2017 a 16Co/461/2016 zo dňa 23. novembra 2017. Preto má súd za to, že pohľadávka bola postúpená pôvodným veriteľom žalobcovi v rozpore so zákonom, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

9. Súd sa posudzoval i argument žalobcu o dojednaní bodu 19.16. všeobecných obchodných podmienok, ktoré upravuje možnosť postúpenia pohľadávky banky odchylné od zákona s tým, že klient dáva banke súhlas s postúpením akejkoľvek pohľadávky banky. Podľa čl. II. 2 zmluvy o úvere sú jej súčasťou aj Všeobecné obchodné podmienky, pričom bod 19.16. bol do nich doplnený dodatkom č. 6 v rámci bodu 19.3. (č. I. 19 spisu). Súd konštatuje, že toto ustanovenie už bolo vyhlásené za neprijateľnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 6C/285/2013-172 zo dňa 1. marca 2016

v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/270/2016 zo dňa 26. októbra 2016. Jeho neprijateľnosť spočíva v tom, že sa ním obchádza § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, i v nerovnováhe medzi zmluvnými stranami, keď spotrebiteľ už vopred pri uzatvorení zmluvy dáva banke súhlas s postúpením akejkoľvek pohľadávky voči nemu ako dlžníkovi na tretiu osobu, pričom sám spotrebiteľ súhlas banky na postúpenie záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený svoje pohľadávky postúpiť výlučne so súhlasom banky.

10. Súd považuje tútozmluvnú podmienku za neprijateľnú pre nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, čo napĺňa generálnu klauzulu neprijateľných podmienok (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podmienky postúpenia pohľadávok sú odchyľne od zákonnej úpravy nastavené oveľa výhodnejšie pre banku v postavení dodávateľa ako pre žalovanú v postavení spotrebiteľa. Banka má zo zákona pri postupovaní pohľadávky predpísané povinnosti v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., no úpravou obsiahnutou vo všeobecných obchodných podmienkach sa ich zbavuje. Naopak, spotrebiteľ nemá pri postupovaní žiadne povinnosti, lebo podľa zákona môže svoje prípadné pohľadávky voči banke postúpiť aj bez súhlasu veriteľa (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), no úprava vo všeobecných obchodných podmienkach mu ukladá povinnosť v podobe získania súhlasu banky. Na tento súhlas navyše nemá spotrebiteľ nárok a závisí výlučne na vôli banky v postavení dodávateľa. Takáto úprava sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa, čo je v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakázané. Okrem toho toto ustanovenie ani nebolo individuálne dojednané v zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, čo by vylučovalo jeho neprijateľnosť, lebo bolo súčasťou všeobecných obchodných podmienok vopred vyhotovených pôvodným veriteľom pripojených k zmluve o úvere, a preto je vylúčené, aby žalovaná v postavení spotrebiteľa mohla ovplyvniť jeho obsah. Preto je toto zmluvné ustanovenie ako neprijateľná podmienka neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a medzi stranami platí ohľadom postúpenia pohľadávky zákonná úprava, teda § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

11. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že z dokazovania nevyplýva, že by pohľadávka zo zmluvy o úvere platne prešla zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu, ktorý tak nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Za tohto stavu súd žalobu zamietol.

12. Pretože súd žalobu zamietol v celom rozsahu, plne úspela žalovaná, ktorej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania od žalobcu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.